

Cu ochii ridicați spre cer

Evangelistul Ioan în cap. 17 al Evangheliei care-i poartă numele îl prezintă pe Domnul Isus Hristos în rugăciune, cu ochii ridicați spre cer.

Este ușor de observat că această rugăciune a fost adresată Tatălui înaintea patimilor Mântuitorului, înainte de răstignirea pe cruce. Conținutul ei are o adâncime spirituală și o încărcătură divină fără precedent. Ea se întinde peste timp, acoperind milenii, de la primul secol cu primii trimiși, prin secolele următoare cu toți cei care au crezut în Isus Mântuitorul prin cuvântul celor trimiși, pînă la ultimul act al salvării, cînd toți cei mîntuiți se vor întîlni în glorie cu Cel ce vine.

Esti și tu cuprins în rugăciunea aceasta, prietenul meu, fratele meu?

După ce Mîntuitorul prezintă în esență viața veșnică (v. 3) și pe cei ce au primit-o, drept oameni care păzesc Cuvîntul (v. 6), subliniază: „Pentru ei mă rog. Nu mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Mi i-ai dat Tu, pentru că sînt ai Tăi” (v. 9). Așadar, oamenii lui Dumnezeu sînt aceia care păzesc Cuvîntul Lui și au viața veșnică prin cunoașterea singurului Dumnezeu adevărat și a fiului pe care l-a trimis El. Pentru aceștia a ridicat Domnul Isus ochii spre cer revărsîndu-și inima înaintea Tatălui cu rugăciunea în duh și adevăr. Această rugăciune a Domnului Isus, așa cum o prezintă evangelistul Ioan, ar putea fi numită rugăciunea pentru unitatea Bisericii, stîlpul și temelie adevărului.

De mai multe ori în rugăciune întîlnim cererea Domnului Isus adresată Tatălui pentru unitatea frățească, pentru unitatea în Biserică.

Dumnezeu are în lumea aceasta Biserică — totalitatea oamenilor care cred și mărturisesc prin cuvînt și faptă că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și Mîntuitorul lumii.

Să observăm acum cîteva sublinieri deosebit de importante în rugăciunea Domnului Isus:

1) În Biserică se proslăvește Domnul Isus

„Tot ce este al Meu, este al Tău, și ce este al Tău este al Meu — și Eu sînt proslăvit în ei” (Ioan 17.10).

În Biserică, în viața celor care alcătuiesc Biserică, se proslăvește Domnul Hristos Isus. Lucrul acesta trebuie să îl cunoaștem bine, așa de bine încît întotdeauna prin noi să fie proslăvit Domnul Isus. Proslăvirea lui Dumnezeu și a Fiului Său se face prin viața noastră atunci cînd aducem multă roadă (Ioan 15.8).

2) Biserică stă sub paza lui Dumnezeu

„Păzește în Numele Tău pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum sîntem noi” (Ioan 17.11).

O, cît de mult a dorit Mîntuitorul să fie păziți și să rămîină întotdeauna sub paza lui Dumnezeu toți cei ce au crezut în El! Satana a căutat să piardă chiar și pe cei aleși, încercînd destrămarea unității frățești. Sub paza lui Dumnezeu, Biserică este una și cei ce o alcătuiesc rămîin uniți. Să veghem îm-

preună, iubiți frați, ca să nu ieșim niciodată de sub paza lui Dumnezeu prin dezbinări și neînțelegeri.

Apostolul Pavel îndeamnă credincioșii la o purtare vrednică de chemarea cerească. Cu toată smerenia și blîndețea, cu îndelungă răbdare, îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legă ura păcii (Efes. 4.1—3).

3) Unitatea frățească — o mărturie de credință pentru Domnul Isus

„Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis” (Ioan 17.21).

Biserica, prin credincioșii care o alcătuiesc este o „Cetate pe munte”. Viața ei în unitate este o mărturie vie despre Domnul Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Să-L mărturisim pe Domnul Isus, viața noastră, cu toată dragostea, în unitatea pentru care ne-a purtat în rugăciune peste milenii. Să-L mărturisim cu fapta și cu adevărul ca lumea să creadă în El — Salvatorul sufletului omenesc.

Preaînubiților, am fost aleși de Dumnezeu ca să alcătuim în lumea de nevoi și de necazuri poporul Lui, plin de rivnă pentru fapte bune. În această calitate avem o mare răspundere față de toți cei din jurul nostru, de semenii noștri, înaintea lui Dumnezeu. Rivna pentru fapte bune să ne fie încununată cu înțelepciunea care vine de sus. Se cade să ne aducem aminte că această înțelepciune este întii curată, pașnică, blîndă, ușor de înduplecat, nefățarnică, nepărtinitoare, plină de roduri bune. Și roada lumii este semănată în pace pentru cei ce fac pace.

4) O unitate desăvîrșită, după plida lui Dumnezeu

„Eu în ei și Tu în Mine, pentru ca ei să fie în chip desăvîrșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine...” (17.22).

Au fost grupuri de oameni care au vorbit de „unitate” lor în scurgerea vremurilor. Multe organizații și-au așezat „unitate” în vorbe. Mai devreme sau mai tîrziu au apărut fisurile și apoi, ruinele.

Biserica lui Dumnezeu este „una în Hristos”, iar cei ce o alcătuiesc, pe întregul pămînt, în adunări mici sau în adunări mari sînt botezați de un singur duh ca să alcătuiescă un singur trup.

Unitatea credincioșilor născuți din Dumnezeu nu este numai o unitate de domeniu înțelegerilor la nivel de organizații religioase. Ea este o unitate desăvîrșită în Hristos Domnul, un trup tainic și un organism viu, Capul fiind Hristos Domnul.

Dragostea turnată prin Duhul Sfînt în inimile noastre ne unește, realizînd prin noi unitatea desăvîrșită pentru care s-a rugat Mîntuitorul.

EMIL BULGĂR
Extras din Cuvîntul
Adevărului nr. 1/1990